

כל בדיחות לוי - עד עכשיו

● דוד לוי ואשתו יושבים בארוחת-בוקר משותפת. הגברת לוי רוצה למרוח חמאה על פרוסת-לחם ופונה אל בעלה: "דוד איפה הסכין?"
 לוי קופץ: "מי בא? מי בא?"

● בביקורו האחרון בניו-יורק טילפן לוי למישרדי הצירות הישראלית, וביקש לשלוח לו מכונית.
 שאל אותו הציר: "היכן אתה נמצא?"
 לוי לא ידע להסביר לו.
 הציע לו ציר: "רד למטה, תראה את שלטי", ותתקשר אלי חזרה."
 התקשר חזרה לצירות: "אני נמ-ה הרחובות WALK - DON'T".

● באחת הנסיעות שלו מירושלים לבית-שאן, פנה נהגו של לוי אליו ואמר לו: "אדוני השר, אני חושב שהווינקר הימני של המכו-נית לא עובד. אתה מוכן להוציא את הראש דרך החלון החוצה ולראות אם הוא עובד?"
 לוי הוציא את ראשו ואמר לנהג: "עובד, לא עובד, עובד, לא עובד."

● שר-הקליטה ליווה קבוצת משקיעים אמריקאיים בסיור במפעלים ביישובי-פיתוח. ליד כל מפעל מאושר הסביר להם: "THIS IS A HAPPY FACTORY"

● כשקיבל דויד לוי לראשונה את מכו-נית-השרד שלו מסוג "וולוו", הוא ניסה להכ-ניס את המפתח למתנע, אך זה לא עלה בידו. נהגו, שישב לידו, אמר לו: "אדוני השר, עם השיניים למעלה!"
 לוי ניסה שוב, כשהוא פותח את פיו, חו-שף את שיניו כשראשו כלפי מעלה.

● כשחזר לוי מארצות-הברית הורה ל-נהגו לא לנסוע הביתה, אלא ישר לכינרת. כששאל הנהג לסיבת הנסיעה הדחופה לכי-נרת השיב לו לוי: "שמעתי בחדשות במטוס כי מיפלס הכינרת עלה. שר-הקליטה צריך לקבל את פניו."

● כמו שאר השרים, נחקר לוי חקירת שתי-וערב על מכת ההזלפות מהממשלה, וחקירה זו גרמה לו לאחר לפגישה עם קבו-צת-עולים מארצות-הברית. כאשר נשאל לסיבת האיחור הסביר להם: "I WAS IN INVESTIGATION OF DRINK AND EVENING".

● כשלא הופיע לוי למסיבת-עיתונאים שנקבעה לו במלון וולדורף אסטוריה בניו-יורק, החלו עוזרו מחפשים אותו. לבסוף מצאו אותו על גג המלון.

שאל אותו עוזרו: "אדוני השר, מה אתה עושה כאן?"
 השיב לוי: "שמעתי שנותנים וויסקי ON THE HOUSE".

● אחד מעוזרו סיפר לדויד לוי כי פקיד אחד של המישרד נוסע ביגואר.
 השיב לו לוי: "לא נורא. נוסע ביגואר, יחזור בפברואר!"

● מזכירו של שר-הקליטה נכנס לחדרו ואמר לו: "אדוני השר, אשר יגורת בא."
 "תכניס אותו!" פקד דויד לוי.

● כאשר נשאל לוי באסיפת המגבית, היכן משרתים שני בניו, שהתגייסו לצה"ל,

הוא השיב: "אחד ב-AIR-FORCE והשני ב-RIVER".

● מנורה נשרפה בחדר-האורחים של מישפחת לוי, ולוי הציב את השולחן במרכז החדר, כדי לטפס עליו ולהחליף את המנורה.
 "דויד, שים עיתון", ביקשה ממנו אשתו, כדי שלא ילכלך בנעליו את השולחן.
 השיב לוי: "לא צריך, אני מגיע גם ככה."

● אחת הבדיחות הראשונות על לוי מספרת כי כאשר נפגש עם אנשי-חוץ אמר להם: LET'S TALK POSTCARDS, בהת-כוונת לומר "בוא נדבר גלויות". המשך הב-דיחה מספר כי כאשר העירו לו עוזרו כי לא אומרים POSTCARDS אלא FRANKLY, השיב להם לוי: "אתם עוד פעם מתחילים עם העניין העדתי?"

● באחד הימים נסגרה דלת הלישכה על אצבע הבהון של שר-הקליטה, והוא פרץ בצעקות כאב: "הלכה לי הפארקר!"

● באחד הפעמים, כשהיה בחוץ-לארץ, שאל אותו אחד ממארחיו: WHAT'S THE MATTER?
 השיב לוי: "שניים-שלושה מטרים."

● שר-הקליטה הורה לנהגו לשים שתי אנטנות במכונית. כשהביע הנהג תמיהה על כך, השיב לו לוי: "זה משפר את הקליטה."

● על אותו נהג מספרים כי כאשר נודע לו שלשר שלו נולד עוד ילד, ה-11 במיספר, הוא התחיל ללמוד נהיגה על מיניבוס.

● באחד מנאומיו בכנסת אמר לוי: "העלייה מברית-המועצות גדלה ב-20 מיש-קפיים, העלייה מארצות-הברית ב-30 מיש-קפיים, העלייה מדרום-אמריקה ב-40 מיש-קפיים." לחברי-הכנסת הנדהמים הסביר עוזרו של לוי, כי בנוסח הכתוב של הנאום שהכינו לשר הופיע סימן של אחוזים.

● ערב נסיעתו לארצות-הברית בדק איתו עוזרו האישי אם ארו את כל הדרוש לנסיעה. "מברשת-שיניים לקחת?" שאל העוזר.
 "כן", השיב השר.
 "חליפה לקחת?" שאל העוזר.
 "כן", השיב השר.
 "פיזימה לקחת?" שאל העוזר.
 "מה, יהיה לנו זמן לבלות?" תמה השר.

● שוב בארצות-הברית. באחת ממסיבות-העיתונאים שהיו שם נשאל לוי, אם לדעתו למדה ישראל את הלחץ ממילחמת יום-הכיפורים. לוי, שלא רצה להסתבך ב-תשובה פוליטית, השיב לעיתונאי השואל "WHAT WAS WAS WAS" "מה שהיה היה."

● באחד הימים טייל דויד לוי עם אשתו וכמה מילדיהם ברחובות בית-שאן. אחד הבנים הצעירים התחלק ונפל לתוך שלולית. פנה לוי אל אשתו ושאל: "נרחץ אותו, או שנעשה חדש?"

● לוי נכנס למיסעדה וכשפנה אליו המל-צר, ביקש ממנו: "דבר ראשון תביא לי צ'ה צ'ה צ'ה."
 כשתמה המלצר, הסביר לו שר-הקליטה: "תביא צ'כין, צ'לחת וצ'תיה."

● דויד לוי נפגע מהבדיחות שמספרים עליו והתלונן: "אני לא מבין למה מספרים עלי את הבדיחות. לא מספיק שאני שר?"
 השיב לו איש-שיחו: "את הבדיחה הזאת אתה אמרת!"

אולם הסיבה הרצינית ביותר מאחרי גל הבדיחות, ודווקא אלה הנוגעות לדויד לוי, היא שהציבור נעלב על כי העמידו מעליו אדם חסר-השכלה או כסענת כהן. ללא רמה. "כל אחד בציבור מרגיש כאילו וזהי פגיעה אישית בו, העובדה שאדם נחות ממנו חבר באותו מוסד שצריך להני-היג אותו. הציבור הנעלב רוצה להעניש, והוא עושה זאת בדרך הבדיחה".
 בניגוד לדעתו של דונביץ, הסבור ש-קיימים כמה כותבי, ממציא ומעתיקי בדי-חות כימעט-מיקצועיים שהם האחראים הר-ישירים לנחשול הבדיחות על דויד לוי, טוען כהן, "כי הן באות מלמטה". מיקרים מצחיקים שקורים לאנשים, דיאלוגים מבר-דים הצומחים אצלם בדרך אסוציאטיביות. נקשרים מייד בשמו של דויד לוי והופכים בדיחה חדשה. כיוון שהקהל כולו ממציא את הבדיחות, הקהל כולו גם פתוח לקלוט אותן וכך הן הפכו מגיפה. "אותו הדין", לדעת כהן, "לגבי הבדיחות המועתקות או אלה שהודבקו ללוי, למרות שהיו ידועות כבר קודם-לכן".

האופי היהודי הוא כוה שמגן על עצמו מפני השילטון או העריצות על-ידי בניית חומה של הומור ושל בדיחות. המפצים אותו במידת מה על התנכלות השילטונות. "הדבר היה נכון בעיקר בעירות הקטנות בגולה, שם היו הבדיחות מכוונות נגד הפרץ ובני-מישפחתו", הבחיר.
 לגבי דויד לוי טוען כהן, כי סוגי הבדיחות על אודותיו, וגיוונים הרב, כגון הבורות, העניין העדתי והלעג על זיקתו לשררה, נובעים מתוך שני סוגים של פחד או בוז שהציבור חש כלפי לוי, ולעיתים אף משתמש בו לניגוח הממשלה כולה.
 לדברי כהן, למרות שהציבור היה זה שהעלה את הליכוד לשילטון, הוא עדיין אפוף פחדים בסתרים מפני ממשלת הלי-כוד, בעיקר משום שהיא עדיין לא נחשפה לעניני נכשם שנחשפו המיפלגות ששלטו במשך עשרות שנים לפניו. "הציבור עדיין לא למד 'לאכול' את הגולם שהוא עצמו יצר, וחלק מהבדיחות הוא הגנה בפני בבלתי-ימורה הזה", הוא טוען.

האוצר, והפכו נחשול-אדיריים כאשר נשא אשכול את מרים, הצעירה ממנו, לאשה. הציבור העביר אליו אז גל קודם של בדי-חות, שנסב סביב שרידתות המנוח הרב טולידאנו, אשר נשא אשה צעירה ממנו בשנים רבות.
 פינחס ספיר זכה אף הוא בשלל בדי-חות שנגעו לאופי תפקידו דאו, שריהאי-צר, חלקן הגדול הועתק מסידרת בדיחות אשכול בתפקידו זה, אולם ספיר הותקף גם על חזונו, היעדר גינוני הנימוס שלו. הבדיחות על בורותו של יוסף אלמוגי ליווהו במשך כל הקאריירה הציבורית שלו וגאו בכל פעם שקיבל תפקיד ציבורי או ממלכתי חשוב חדש.
 כוכבו של השר-בלייטיק הדיום חיים לנדאו, דרך בשמי הבדיחה והחידוד אחרי התוכנית ניקוי ראש ("אני חיים לנדאו!") שקטלה אותו בהומור השנון שלה. אפילו ראש-הממשלה של דויד לוי, מנחם בגין, זכה באחרונה במיספר בדיחות משלו, ש-נגעו למצב בריאותו.
 הסטיריקאי אורי סלע, מי שהוציא ב-